

i 10 Aar, inden han erholder Pensioneret, og endvidere bestemmes, at de Tjenestear, der gaa forud for vedkommende Lærers fyldte 30te Aar, ej komme i Betragtning ved Pensionens Beregning. Det foreslaas nu at lade Pensionretten indtræde efter 5 Aars fast Ansættelse i det offentlige Skolevæsens Tjeneste, dog saaledes at Pensionretten ikkun tilkommer den, der afstediges efter sit fyldte 30te Aar, derimod ønsker man at bibeholde den Regel, at Tjenestear, der ligge forud for den paagældendes fyldte 30te Aar, ej komme i Betragtning ved Pensionens Beregning. En Lærer, der har opnaaet fast Ansættelse i en Alder af 25 Aar, vil herefter ved sin Afstedigelse efter 5 Aars Tjeneste i 30 Aars Alderen opnaa en Pension af $\frac{1}{10}$ af sine Embedsindtægter, medens han efter de nu gældende Regler først ved Afstedigelse i 35 Aars Alderen vilde være pensionsberettiget.

Naar man saaledes foreslaar at ændre de hidtil gældende Pensionsregler til Gunst for Lærerne, er Grunden hertil væsentlig den, at Lov af 30te Marts 1894 om Seminarier m. m. ved at kræve en treaarig Uddannelse paa et Seminarium og ved at bestemme, at denne Uddannelse først kan begynde ved Attentårsalderen, vil medføre, at Lærerne gennemgaaende først i en senere Alder end forhen vilde opnaa fast Ansættelse, og i samme Retning virker dels Bestemmelsen i hidtævnte Lovs § 13 om, at ingen kan faa fast Ansættelse uden i mindst et Aar efter den afsluttende Prøve at have været sysselsat ved praktisk Skolegerning, dels den i nærværende Lovforslag under § 17 optagne almindelige Fordring til Alder og Tjenestetid som Betingelse for Ansættelse i Embeder i Købstæderne og i Første- og Enkelærerembeder paa Landet.

I det ny Forslag udtales det som foran nævnt udtrykkeligt, at kun den Tid, i hvilken en Lærer har haft fast Ansættelse, skal komme i Betragtning saa vel med Hensyn til Pensionretten som ved Pensionens Beregning. Der er heri en Forstel fra Lov 8de Marts 1856 § 20, hvor det ikke udtales, at den Ansættelse i det offentlige Skolevæsens Tjeneste,

som kommer i Betragtning, skal have været fast Ansættelse. Da Bestemmelsen i øvrigt ikke indeholder nogen Vejledning til Sondring mellem pensionsberettigende og ikke pensionsberettigende Tjeneste, har dens Anvendelse i Praksis vist sig vanskelig, bl. a. ogsaa fordi det i Entledigelsestilsælde tit ikke er muligt bestemt at oplyse, hvilken Karakter en Ansættelse, der ligger en Aarrække tilbage, virkelig har haft.

Man har dog ikke ment ganske at burde udelukke visse Konstitutioner fra at komme i Betragtning, nemlig saadanne, som gaa umiddelbart forud for fast Ansættelse i samme Embede eller i et Embede af lignende Art ved samme Kommunes Skolevæsen, og det foreslaas derfor, at disse efter Ministeriets nærmere Bestemmelse kan medtages saa vel ved Afgørelsen af Spørgsmaalet om Pensioneret som med Hensyn til Beregningen af Pensionens Størrelse. Man vil herved være i Overensstemmelse med den hidtil gældende Praksis. For saa vidt der i denne ogsaa under Tiden er taget Hensyn til anden Tjeneste af midlertidig Karakter, skal man henvisse til, at der ved Forslaget om at lade Pensionretten indtræde efter fem Aars Tjeneste i Stedet for som nu efter 10 Aars Tjeneste ydes Lærerstanden en ikke uvæsentlig Fordel — bl. a. fordi denne Bestemmelse ogsaa kommer Skolelærerefterne til gode — at der kan ses bort fra de sjældne Tilfælde, i hvilke en Lærer ved sin Entledigelse vil blive ringeret stillet, fordi en midlertidig Tjeneste, som for Tiden — maaste med tvivlsom Føje — medregnes, i Fremtiden vil blive ladet ude af Betragtning.

§ 31 om Ansættelse af en Konsulent i Sager vedrørende Folkefolen er optaget i den Skikkelse, i hvilken dette Forslag gentagne Gange er vedtaget af Landstinget. Man maa vedblivende fastholde Nødvendigheden af, at det herigennem staves Ministeriet den fornødne sagkyndige Bistand ved Overbestyrelsen af Folkefolen med særlig Hensyn til egentlige pædagogiske Spørgsmaal.

Det af Folketinget vedtagne Statstilbud til Privatfoler er ikke optaget.